

Ето предговора на I томъ:

Главенъ редакторъ-основатель: ПЕТЪРЪ ИВАНОВЪ ТЪРНОВСКИ, адвокатъ и публицистъ.

[illegible]

Journal of Management Studies, 20(6), 791-806.

[illegible][illegible][illegible]

Где е бъдещето на България?

Чувствателно се е намалила и далечливостта — увеличението на далача вследствие на маларията — между учениците въ маларичните села, где процентът въ тях е от 49—50, сега е намален на 20—30 на сто и средно този процент, общо за всички села, не надминава 15—20 на сто, съ увеличени далци, между учениците. Този резултат е постигнат благодарение особенното значение обърнато към лѣкуване на болните ученици, като за тази цел, вън от хиинна които хииниарите разважат безплатно на всички болни от малерия от селото, оставано е и достатъчно хиинин въ училищата за поигурно и редозното му разважане от учителите на болните ученици.

Онеправдонитѣ

пристанищии чиновници и работници! Едни биятъ тж-панана, а други събират парсата!

1) Вѣрно ли е, че за превозването на дока отъ пристанището презъ канала до сегашното му мѣсто, Б. А. Д-во „Кораловагъ“ е дало 10,000 възнаграждение за персонала, за да се разпредѣлятъ между всички, които сж взели учас-

Бъдещето на България е
към нейните морета
и ръки.

Постарах се да разуча мор-
ските и ръчни проблеми въ
миналото и настоящето отъ
международно и национално
гледнище.

РАЗНИ ВИДОВЕ

Б ИСК У И Т И
36 лева егр.
само при саздаването

Тют. ф-ка МОМИЧЕ
на
М. К. Авгериниди -- Варна

Съобщава на почитаемата си клиентела,
че отъ 23 мартъ пусна
НОВО ТРЕТО КАЧЕСТВО ЯВАШЪ
въ червени кутии
което ще задоволи пушачитѣ на „мекъ тютюнъ“,
Търсете червенитѣ кутии
СЖЩАТА ПУСТНА ОЩЕ
което ще се пуца винаги въ
-х- СИНИ КУТИИ -х-

По случай празниците
Присигнеха голъми изборъ
Русански таблани и месингови
КРЕВАТИ
гардероби, бюфети, скринове, маси, зака-
чалки и всички видове столове въ мебели
4408 склада на 1-5

Братя Габровски
ул. Габ. овска 31 — до гарата. Цени фабрични.
Продажба и на кредитъ чрезъ месечни вноски

България след упорито водене боеве при Ангиста и Кулушъ. А въ речта казана отъ г-нъ Везнизеу въ гръцката камара презъ мартъ 1913 г., по поводъ на една интерпелация (запитване) той заяви, че гръцкия елементъ въ Тракия е само по протежение на морето — е безграбначенъ стълбъ. Това свидетелства на гръцкия държавникъ исторически се потвърждава се неоспоримите доказателства на учени и пжшестественици до освободителната война. Въ 1869 г. оцъ, А. Викинелъ, описвайки пжте съществено си изъ Европейския урция твърди, че повече отъ четири милиона славяни смезени съ гръците или елзните, до простата причина, че пърдитъ изповѣдваха гръцката религия, се считали за гърци. А руския ученъ В. Тепловъ пише:

„Въпреки преобладаващото бжшество на българското население въ тази област (източна Тракия) гърците се стараятъ съ всички средства да поставятъ по-големата частъ отъ жителитъ и подъ духовната власт на Цариградската патриаршия, като ги наричатъ съ името „гърци“ и по тоя начинъ оправдаватъ гръцкитъ претенции върху тази страна, която е сега чисто славянска. Азъ цитирамъ казаното само отъ двама автори, а такива има още твърде много — френски, италиански, английски, немски и други.

На 16 ноемврий 1928 г. вия извънреденъ пратеникъ на пълномощенъ Министръ на гръцката република г-нъ Дендрамисъ връчи акредитивнитъ си писма на Н. В. Царя, Борисъ III.

На 1 август 1913 г. Граф Бертхолд изпраща едно изложение върху сръбските работи във Берлин. Във него ясно изпъква голфмото безпокойство на Балплаци, което една година по-после доведе свѣтовната война.

Граф Сюгени съобщава, че Берлин се почувствувал неприятно засегнат, когато Сюгени се научили, какво между Виена и Петроград се получило сигнал „едно разбирателство по принцип“, а Кавала да бъде оставена на България.

Граф Бертхолд отговорил, че не се касае за едно принципиално споразумение, а за една размена на мисли“, което подчертала единството на мислицата между Русия и Австрия относно Кавала. Отъ Берлин постоянно натякват, че

спрямо България „особена предпазливост е необходима“. Съобщава се за постоянни нападки, отправени отъ Императоръ Вилхелмъ срещу Царъ Фердинандъ. Тамъ заявяват, че България „не могла да бъде обектъ“ за единъ съюзъ съ Австрия. Този фактъ говори най-красноречиво, колко неточно бѣха осведомени (информирани) въ 1915 г. тогавашния Царъ Фердинандъ и нешето правителство. Спирането на нашитъ победоносни войски на Солунския фронтъ бѣ едно непроверимо доказателство за това... Всѣкакви коментари съ излизали... Ще си позволя да спомена и двѣтъ изложения на Графъ Тиса върху външното положение презъ Букурещкия миръ. Унгарскитъ Министъръ-Председателъ се изказва за ед-

Наистина мирния договор
редви даването на България
едни економически избли-
зи, които да излязат през
чужда територия
с изложени винаги на
реки и шикани и стават
господствени... Турци и гър-
ци като въпреки аргове вина-
ги ще гърсят под вола теле
да ни пречат. Още по-мал-
ко би ни помогнало пристани-
щето, ако е интернационали-
зирано. Интернационални
пристанища, подобно на подхва-
рени деца, сж без защита,
без протекция, без нормал-
но развитие, предоставени сж
на прищевките на блудяю-
щите амбиции. Конфликтите,
които се е целило да бъдат
отстранени, сж само отсроче-
но и за по-удобен случай, пред-

видени и разчетени.

Ето защо, когато говоримъ за истинския излизъ, ще разбираме не една проста скеля за изплатоварване и разтоварване, но единъ центъръ за вносна и износна търговия на обслужваната държава съ с периферия от изключваща всички области на които е въ връзка. Крайния излизъ на този излизъ, подобенъ на сърцето въ живия организъмъ ще пулсира економическия и финансовъ животъ на страната. За последното, наредъ съ необходимитъ технически съоръжения, ще се изисква учредяването на редъ учреждения, като търговски амари, търговски сѣдилища, търговско морски кредитни институти, агентства и пр. Всичко и тия институти трѣба да функциониратъ въ хармония съ обслужваната държава.

Въ не могатъ да бѣдатъ интернационални. И понеже България е най-бедната, може да е каже и единствената, която ще се ползува, следователно, Тракия (не може освенъ) трѣба да бѣде частъ отъ българската земя.

България заемайки терито-

риятя на цялия юго-изтокът от Балкана съ с граници на юг, едва на 30 км. (някъде и на 35 км.). от ърба, остава единствената заинтересована държава върху архипелага. Обратно за Гърция, която притежава и базъ това твърде мноо пристанища, повечето неуждни за слабо гръцко производство...

Най-после не по-малко основателни сж историческите фактоводи. Единъ погледъ върху близикото минало. Гръцкото правителство не оспорава (и не желае) значението на българския елементъ въ западна Тракия. Презъ 1913 г., когато заяви (изяви) претенциите върху тая област. Слухътъ, че гръцкото правителство се отказало отъ нея, за да се присъедини къмъ Балканския съюзъ, фактически е неверенъ. На Букурещката конференция презъ 1913 г. гръцъ та делегация оидиса безъ възражения довода сж който западна Тракия се даваше на България.

И тогава Гърция бѣше победителка, а отъ Балканския съюзъ и поменъ нѣмаше. Конференцията сж неприятелска

гардероби, биофети, скринове, маси, закачалки и всички видове столове въ мебелина 4408 складъ на 1-5

Братя Габровски

ул. Габ. овска 3 — до гарата, Цети фабрични.
Продажба и на кредитъ чрезъ месечни вноски

България следъ упорито водените боеве при Ангиста и Кулушъ. А въ речта казана отъ г-нъ Венизелесъ въ гръцката камара презъ мартъ 1913 г., по поводъ на една интерпелация (запитване) той заяви, че гръцкия елементъ въ Тракия е само по протежението на морето — е безграбначенъ стълбъ. Това свидетелство на гръцкия държавникъ исторически се потвърждава съ неопорити доказателства на учени и пътешественици до освободителната война. Въ 1869 г. оше, А. Викинелъ, описвайки пътешествието си изъ Европейския Турция твърди, че повече отъ четири милиона славяни сменени съ гръццитъ или елзгити, до простата причина, че гръццитъ изповѣдваха гръцката религия, се считали за гръци. А руския ученъ В. Тепловъ пише:

„Въпреки преобладаващото белишество на българското население въ тази област (източно Тракия) гръццитъ се стараятъ съ всички средства да поставятъ по-голямата частъ отъ жителитъ и подъ духовната власт на Цариградската патриаршия, като ги наричатъ съ името „гръци“ и по тоя начинъ оправдаватъ гръцкитъ претенции върху тази страна, която е сега чисто славянска. Азъ цитирамъ казаното само отъ двама автори, а такива има още твърде много — френски, италиански, английски, немски други.

На 16 ноември 1928 г. новия извънреденъ пратеникъ на пълномощенъ Министерствъ на гръцката република г-нъ Дендрамисъ връчи акредитивнитъ си писма на Н. В. Царя, Борисъ III.